

Nieprzewidywalna łaska

Kapłan pokoju – bł. ks. Stefan Wincenty
Frelichowski, patron kapłanów diecezji toruńskiej

Z życia diecezji

MYŚL NA TYDZIEŃ

„Od tego,
jak przeżyjemy nasze życie,
zależy nasza wieczność.
Czas to dar niezwyklej wagi,
niepowtarzalny dar”.

Bp Wiesław Śmigiel

Potężne wsparcie

Modlitwa, post i jałmużna. Rekolekcje i sakrament pojednania. Czyn miłosierdzia i pokuta. Droga Krzyżowa i „Gorzkie żale”. Miłość i obecność. Bliskość z Bogiem i drugim człowiekiem. Wielki Post. Ten okres ma na celu przemianę życia, odmienienie naszego serca, aby nie było z kamienia, ale z ciała. Właściwie jest to prosta recepta na szczęście, czyli świętość. Odkryli ją błogosławieni, którzy żyli pośród nas, w diecezji toruńskiej – bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski i bł. Maria Karłowska, pasterka. Ich świadectwo życia inspiruje nas także dziś. Są orędownikami i chętnie służą pomocą, jeżeli są o to poproszeni. Warto więc skorzystać z tego potężnego wsparcia. Bł. Matka Maria podpowiada, że naśladowanie św. Józefa pomaga na życiowej drodze wszystkim, kapłanom, siostram i braciom zakonnym i świeckim. Pośród jej modlitw zachowała się również ta: „Kto żyć pragnie w duszy zdrowej, umierać słodko, bez winy, niech ufny sercem i słowem wzywa Józefa przyczynę”. Zbliża się 19 marca, uroczystość św. Józefa, Oblubienica Najświętszej Maryi Panny, zatem prosimy i dziękujemy, i uwielbiamy Boga w Jego świętych. **Beata Pieczykura**

Renata Czerwińska

Aby przemienić serce człowieka, często zagubionego, poranionego, podchodzącego do spraw Bożych z pewną rutyną, potrzebna jest moc Ducha Świętego

SEMINARIUM DARÓW I CHARYZMATÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

RENATA CZERWIŃSKA

W kaplicy szkolnej kościoła pw. św. Józefa w Toruniu w dniach 24-25 lutego odbywało się „Seminarium darów i charyzmatów Ducha Świętego”, zorganizowane przez toruńską wspólnotę Przymierze Miłosierdzia. Spotkanie zgromadziło ponad 180 osób, zarówno tych związanych z PM (z Torunia, Poznania, Wolsztyna, Śremu, Olsztyna, Warszawy, ale i z tak oddalonych ośrodków, jak Wrocław czy Kraków), pragnących założyć u siebie taką wspólnotę (Grudziądz, Bydgoszcz), jak i z innych ruchów kościelnych (grup działających

np. w Toruniu, Chełmnie, Inowrocławiu). Swoim doświadczeniem dzielili się misjonarze wywodzący się z brazylijskiej gałęzi wspólnoty: o. Pedro Mariano, Rafael, Luiz, Camilla i Gabriel.

Potrzebna moc Ducha

Czy posługa charyzmatyczna jest wymysłem ostatnich stu lat? Żadną miarą – odpowiadają goście. Kościół był zawsze zarówno charyzmatyczny, jak i hierarchiczny, jednak takie właśnie duchowe ożywienie jest odpowiedzią Ducha Świętego na

ubóstwo dzisiejszego człowieka, który częstokroć nie zna Boga. Tak jak św. Paweł, mówiąc do pogan, nie mógł odwoływać się do nauczania starotestamentalnych proroków (bo ci zwyczajnie o nich nie słyszeli), ale docierał do nich poprzez znaki i cuda, podobnie jest z głoszeniem Słowa Bożego do współczesnych. Skoro – jak zaznacza kaznodzieja domu papieskiego o. Raniero Cantalamessa – trzeba „ewangelizować ochrzczonych”, przemawianie tylko z perspektywy ludzkiej mądrości nie wystarczy.

dokończenie na str. VIII

W Wielki Post wpisane jest nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Można je odprawiać indywidualnie w domu czy we wspólnocie Kościoła w świątyni parafialnej. Diecezja toruńska proponuje również udział w Ekstremalnych Drogach Krzyżowych, czy takich, które wiodą przez ulice miast.

Nie jest ważny sposób odprawiania tego nabożeństwa.

Ważne jest, by udział w nim był pełen skupienia, zatrzymania się i refleksji nad swoim życiem. Bo każdy ma swoją Drogę Krzyżową, na której bez Jezusa nie podniesie się nawet z najmniejszego upadku

Archiwum parafii

MILCZENIE, SAMOTNOŚĆ, TRUD.

EDK

PRZEŻYĆ DROGĘ KRZYŻOWĄ

EKSTREMALNA DROGA KRZYŻOWA

Zapraszamy do udziału w Ekstremalnej Drodze Krzyżowej (EDK). To ogólnopolska inicjatywa, w której rozważane jest misterium Męki Pańskiej podczas długiej, pieszej, nocnej wędrówki. W diecezji toruńskiej w ramach ogólnopolskiej EDK wierni wyruszą w drogę w Toruniu, Grudziądzu i Wąbrzeźnie.

EDK Toruń

Ekstremalna Droga Krzyżowa w Toruniu rozpocznie się Mszą św. w kościele pw. Matki Bożej Łaskawej i św. J. Escrivy (Czerniewice) 23 marca (piątek) o godz. 19. Trasa EDK Toruń jest wyzwaniem, bowiem liczy 56 km i jest najdłuższą z organizowanych w diecezji. Wiedzie przez tereny związane z męczeńską śmiercią bł. ks. Jerzego Popiełuszki i kończy się na tamie we Włocławku. Koordynatorami są ks. Andrzej Jankowski i Maciej Waczyński.

EDK Wąbrzeźno

W Wąbrzeźnie Ekstremalna Droga Krzyżowa rozpocznie się 23 marca (piątek) o godz. 19.30 Mszą św. sprawowaną w kościele farnym pw. Matki Bożej Królowej Polski. Następnie wier- ni 40 km trasą przejdą przez okolice Wąbrzeźna.

Zakończenie EDK przy krzyżu na placu kościoła pw. Matki Bożej Królowej Polski. Spotkanie informacyjne odbędzie się 22 marca w wąbrzeskiej farze po Mszy św. wieczornej (ok. godz. 19). Więcej informacji na temat EDK Wąbrzeźno udziela Marta Marchlewska (tel. 600-962-669).

EDK Grudziądz

W Grudziądzu Ekstremalna Droga Krzyżowa rozpocznie się 23 marca o godz. 20.30 Mszą św. w kościele pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny (kościół młodzieżowy). Trasa prowadzi przez wszystkie kościoły śródmieścia do sanktuarium w Mokrym i z powrotem do kościoła młodzieżowego w Grudziądzu. Długość trasy 26 km.

Na każdą z trzech wymienionych wyżej Ekstremalnych Drog Krzyżowych należy zapisać się na stronie www.edk.org.pl.

DROGA KRZYŻOWA WYDZIAŁU TEOLOGICZNEGO

Po raz czwarty Wydział Teologiczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu organizuje Toruńską Ekstremalną Drogę Krzyżową (TEDK), która w tym roku rozpocznie się 23 marca o godz. 21 w kościele

pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach. Wiernych biorących udział w TEDK roześle dziekan Wydziału Teologicznego ks. prof. Dariusz Kotecki. Trasa liczy nieco ponad 40 km i kończy się w kaplicy Wydziału Teologicznego UMK. Zapisy na TEDK na www.tedk.pl lub e-mailowo: nagid@nagid.pl.

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI MIAST

W Toruniu i Grudziądzu organizowane są tzw. miejskie Drogi Krzyżowe, które wiodą przez ulice kilku parafii.

Toruń

Droga Krzyżowa ulicami Torunia odbędzie się 23 marca o godz. 17. Wierni wyruszą z kościoła garnizonowego pw. św. Katarzyny w Toruniu i ulicami Starówki przejdą do katedry Świętych Janów. W nabożeństwie uczestniczyć będą m.in. biskupi toruńscy oraz duchowni bratnich Kościołów – prawosławnego i ewangelicko-augsburskiego.

Grudziądz

Wierni z Grudziądza podążą Drogą Krzyżową ulicami miasta 23 marca (piątek). Rozpoczęcie o godz. 16.30 w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny przy ul. Moniuszki i przejście do kościoła pw. Ducha Świętego.

Joanna Kruczyńska

Wiosna w muzyce

Z okazji pierwszego dnia kalendrzowej wiosny zapraszamy na wykład pt. „Tematyka wiosenna w muzyce klasycznej”, który wygłosi dr hab. Elżbieta Szczurko, prof. nadzw. Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Twórczość muzyczna, podobnie jak malarstwo czy poezja zaowocowała na przestrzeni wieków niezwykle bogatym zbiorem dzieł wyrosłych z zachwytu nad pięknem przyrody i kosmosu. Miejsce szczególne zajmują kompozycje sławiące uroki

wiosny. Trudno się dziwić, że ta pora roku najbardziej wzniecała twórcze pomysły kompozytorów. Wiosna przynosi przecież radość i nowe nadzieje, urzeka bogactwem kolorów, odgłosów i cudownych woni, jest symbolem młodości, życia, cnoty, czystości, szlachetności, piękna, zmartwychwstania i wiecznej miłości. Wśród kompozycji skoncentrowanych wokół tematyki wiosennej dostrzec można wielką różnorodność form i gatunków. Idea sztuki programowej znajduje swe konkretyzacje w utworach

wokalnych i instrumentalnych, w małych formach pieśniowych, sonatach, koncertach, symfoniach, baletach, aż po monumentalne dzieła dramatyczne. W czasie wykładu zaprezentowane zostaną liczne przykłady kompozycji inspirowanych wiosną, jakie powstały od średniowiecza do czasów najnowszych.

Wykład odbędzie się 21 marca (środa) o godz. 17 w siedzibie Klubu Inteligencji Katolickiej w Centrum Dialogu Społecznego przy ul. Łaziennej 22 w Toruniu. **hm**

Toskańskie impresje

Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje pielgrzymkę do północnych Włoch w dniach 1-10 lipca. W programie nawiedze-

nie takich miejsc jak: Altötting, Werona, Mediolan, Lukka, Piza, Volterra, San Gimignano, Chianti, Florencja, Siena, Padwa, Wenecja, Wiedeń, Ołomuniec.

Informacje i zapisy: ks. Mariusz Wojnowski, tel. 508-777-082 lub e-mailowo: mariusz.wojnowski@wp.pl.

jk

Rekolekcje wielkopostne

W bazylice kolegiackiej pw. św. Mikołaja w Grudziądzu w dniach 17-21 lutego odbyły się rekolekcje wielkopostne, które prowadził o. Henryk Ślusarczyk SVD.

Jako misjonarz Zgromadzenia Księży Werbistów o. Henryk przez kilkanaście lat był misjonarzem w Anglii. Wiele przykład-

dów rekolekcjonista wykorzystał z własnych przeżyć i doświadczeń z tego właśnie okresu. W czasie rekolekcji odbyła się Droga Krzyżowa ulicami parafii. Rozważania prowadził o. Henryk, a krzyż do poszczególnych stacji nieśli przedstawiciele grup modlitewnych działających w parafii, m.in. harcerze,

ministranci, członkowie chóru kościelnego Kolegiata i scholi parafialnej. Nie zabrakło okazji do skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania; modlono się na różańcu, słowami nowenny przed ołtarzem Matki Bożej Łaskawej oraz adorowano Najświętszy Sakrament.

Zenon Zaremba

Wieczór autorski

W Centrum Dialogu przy pl. bł. ks. Frelichowskiego w Toruniu 16 marca o godz. 19.30 odbędzie się wieczór autorski i promocja książki Zenona Zarembę pt. „W drodze. Tryptyk pasyjny”. Książka porusza trzy zagadnienia: cierpienie, krzyż i Maryja. Przy każdym zagadnieniu jest umieszczonych kilkadziesiąt wierszy, łącznie prawie 100. Ilustracją tego tomiku poezji

są skany obrazów namalowanych lub narysowanych przez Zenona Zarembę oraz jego grafiki. Do książki dołączono płytę CD, na której nagrano kilkanaście wierszy czytanych przez wybitnego polskiego aktora Wiesława Komasa oraz samego autora. Muzykę do recytowanej poezji

napisał Krzysztof Zaremba, brat poety. Podczas wieczoru nie zabraknie tła muzycznego, które zapewnią Krzysztof Zaremba oraz klerycy toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego.

Ks. Michał Rogoziński

Misterium
w Kurzętniku

MISTERIA MĘKI PAŃSKIEJ

Zapraszamy na misteria Męki Pańskiej organizowane w diecezji toruńskiej.

Grudziądz

15 marca, godz. 16.30 – kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Ojca Pio

Lubawa

24 i 25 marca, godz. 19 – hala OSiR przy gimnazjum im. Biskupów Chełmińskich

Kurzętnik

25 marca, godz. 16 – Gminne Centrum Kultury

Jabłonowo Pomorskie

28 marca, godz. 17 – Wzgórze Zamkowe

Kazanie

28 marca, godz. 16.30 – kościół pw. św. Jakuba Apostoła

Grębocin

28 marca, godz. 19.00 – plac przy ul. Owocowej 25

xpb

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE DLA PRACOWNIKÓW SŁUŻBY ZDROWIA

W dniach 16-18 marca w parafii pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Toruniu przy ul. Niesiołowskiego 21 odbędą się rekolekcje wielkopostne dla pracowników służby zdrowia. Rekolekcje poprowadzi lekarz ks. Roberto Saltini z Ruchu Focolare.

Program rekolekcji:

16 marca – godz. 15

– Koronka do Miłosierdzia Bożego. Spotkanie w salce parafialnej.

Okazja do spowiedzi i adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele godz. 17.30

– Droga Krzyżowa prowadzona przez rekolekcjonistę godz. 18 – Msza św. i nauka w kościele

17 marca – godz. 17 – nauka rekolekcyjna godz. 18 – Msza św.

18 marca – godz. 13 – Msza św. z nauką rekolekcyjną.

Na rekolekcje zapraszają: ks. kan. Jan Ropel, diecezjalny duszpasterz służby zdrowia i księża kapelani

NIEPRZEWIDYWALNA ŁASKA

„Szczęśliwy, kto sobie patrona – Józefa ma za opiekuna...” – któż z nas nie zna tej pięknej pieśni kościelnej ku czci św. Józefa? Wielu z nas modli się do tego świętego w swoich parafiach i domach. Papież Franciszek ogłosił Nadzwyczajny Rok św. Józefa w narodowym sanktuarium św. Józefa w Kaliszu. Rok ten trwający od 1. niedzieli Adwentu 2 grudnia 2017 r. do 6 stycznia 2019 r. jest okazją do zyskania odpustu zupełnego w tamtejszym sanktuarium. To także możliwość refleksji nad życiem i powołaniem św. Józefa, Opiekuna Świętej Rodziny i całego Kościoła, do czego zapraszamy szczególnie w czasie poprzedzającym uroczystość św. Józefa przypadającą 19 marca

Kościół z wielką troską patrzy dziś na wszystkie rodziny, szczególnie na uwikłane w różne problemy współczesnego życia; na kobiety i mężczyzn zaniedbujących lub porzucających swoje życiowe powołania. Dostrzega młodych zagubionych i pozostawionych bez wzorców i opieki rodziny. Zarówno dorośli, jak i młodzi stają się ofiarami środków społecznego przekazu promujących wypaczony model rodziny, przemoc i różne formy patologii społecznej. Kościół za przykładem Jezusa nie rezygnuje z człowieka. Pamięta, że jest wspólnotą zdrowych i chorych na duszy i ciele. Stąd spośród wielu swoich świętych wyróżnia św. Józefa jako swego opiekuna i szczególnego przyjaciela człowieka, wzór życia poświęconego Bogu i rodzinie. Dlatego warto dostrzec w św. Józefie opiekuna, który oczekuje naszego powrotu do Boga i ludzi. Zagadnienie posłannictwa św. Józefa w Kościele poruszył w swej Adhortacji Apostolskiej „Redemptoris Custos” w 1989 r. św. Jan Paweł II: „Niech św. Józef stanie się dla wszystkich szczególnym nauczycielem uczestnictwa w mesjańskiej misji Chrystusa, która jest w Kościele udziałem każdego i wszystkich: małżonków i rodziców, ludzi żyjących z pracy rąk czy też z jakiegokolwiek innej pracy, osób powołanych do życia kontemplacyjnego, jak i do apostołstwa” (RC 32).

Patron wiary i zaufania Bogu

Św. Józef, którego z szacunku przedstawiano jako sędziwego starca, z racji jego mądrości mianując go też często nauczycielem czy prorokiem, był człowiekiem bardzo młodym. Zbliżają go do

nas jego niepokoje i problemy. Bóg bowiem nie oszczędził mu rozterek i trudności. Kiedy św. Józef dostrzegł oznaki macierzyństwa swej narzeczonej, poczuł się odrzucony i zawiedziony. Dlatego chciał usunąć się z życia Maryi. Jednak Bóg nie pozostawił św. Józefa w niepewności. Dał mu wyjaśnienie i wskazówki na nową drogę jego powołania, a on zaufał Bogu i został z Maryją. Dzięki temu odzyskał wewnętrzny spokój, poczucie pewności i szczęście. Umocniła się też jego więź z Maryją, bowiem prawdziwa miłość zdolna jest przetrwać czas niepewności i lęku. Miłość Maryi i św. Józefa była ich siłą na dalsze wezwania, by chronić Boże Słowo przed złem, co czynią, choć w inny sposób, aż do naszych czasów.

Patron czynnej nadziei

Źródłem odwagi i wytrwałości św. Józefa była ufność w Boże obietnice oraz hart ducha rozwijany przez pracę. Ta szkoła życia nauczyła go radzić sobie z trudnościami w różnych sytuacjach. W chwilach próby św. Józef nie narzekał i nie załamywał się, lecz działał, zawsze jednak ufając Bogu. Wbrew fałszywym teoriom, ufna wiara i oddanie się Bogu nie polegają na bezczynności i biernym czekaniu na wolę Bożą. Przez działanie okazujemy Bogu swoją współpracę, która zaczyna się od rozpoznania woli Bożej, a następnie przychodzi czas na naszą wytrwałą jej realizację. Bł. Maria Karłowska wiedziała, że naśladowanie św. Józefa pomaga nam trwać na drodze powołania, więc polecała swoim siostram: „Naśladuj cnoty św. Józefa: jego złączenie się z Bogiem, posłuszeństwo woli Bożej, cierpliwość, nabożeństwo do Jezusa i Maryi”.

Patron zgromadzeń zakonnych

Wiele zgromadzeń zakonnych, korzystając z zachęty i doświadczeń Kościoła, oddało się pod opiekę św. Józefa, zawierając mu swoje potrzeby duchowe i materialne. Czyniła to również bł. Maria Karłowska, która doświadczając opieki św. Józefa, nazywała go ojcem swego dzieła, opiekunem, a także patronem zgromadzenia. Kult św. Józefa u bł. Marii kształtował się od jej młodości, gdy obrała go sobie jako patrona przy sakramencie bierzmowania. Jako założycielka zgromadzenia sióstr pasterek wciąż wierzyła, że „tak jak Bóg stawszy się człowiekiem i przebywając na ziemi, chciał być poddany św. Józefowi i słuchać jego rozkazów, tak i teraz w chwale swojej w niebie niczego mu nie odmówi, o co się do Niego za nami przyczyni”.

Cichy patron wytrwania w dobrem

Obecność zła i cierpienia jest wciąż aktualna. Św. Józef nie ignorował zła ani też nie udawał, że go nie ma. Zmagał się z wątpliwościami i trudnościami, i podejmował decyzje, które wiele go kosztowały. Stąd bł. Maria Karłowska uznawała go za skutecznego orędownika rozumiejącego nasze problemy i wstawiającego się za nami i nawoływała: „W pokusach, utrapieniach i wszelkich potrzebach uciekaj się do tego Świętego”.

Wyjątkową cechą osobowości św. Józefa było jego milczenie. Z pewnością zabierał on głos w sytuacjach wymagających dialogu czy podjęcia różnych decyzji, lecz Biblia nie zawiera żadnego wypowiedzianego przez niego

Figura św. Józefa czczona w diecezjalnym sanktuarium
bł. Matki Marii Karłowskiej w Jabłonowie-Zamku

Ks. Paweł Borowski

słowa. Nam, żyjącym w chaosie dźwięków, ruchu, kolorów i wszelkich innych form ucieczki od refleksji, w jakim przyszło nam żyć, często z własnego wyboru, cichość św. Józefa wydaje się daleka od realizmu. A jednak mając taki wzór, zastanówmy się, czy nie jest on dla nas zachętą i wyzwaniem, by także tą drogą zbliżyć się do Boga?

Do szczególnych wyzwań, przed którymi Bóg stawia każdego człowieka, należy końcowy etap życia związany ze śmiercią. Św. Józef przeżył ten czas z wiarą i godnością, dlatego też został ogłoszony patronem dobrej śmierci. Przyjmując z pokorą wszystkie doświadczenia Boże stajemy się świadkami Bożej mocy, która słabego człowieka uzdalnia do

wielkich czynów, często przekraczających granice tej ziemi.

Kult św. Józefa

W Kościele istnieje wiele sposobów oddawania czci św. Józefowi. Bł. Maria Karłowska polecała siostram pasterkom praktykowanie wielu z nich; sytuowanie figury św. Józefa w każdym domu zakonnym zgromadzenia, codzienne modlitwy do tego świętego patrona, szczególnie przez cały miesiąc marzec, uroczyste obchodzenie święta św. Józefa – 19 marca, przygotowanie się do tego dnia przez nowennę lub triduum oraz umartwienia. W każdą środę – w dniu poświęconym św. Józefowi – siostry z polecenia Matki Założycielki nie spożywają pokarmów mięsnych i odmawiają modlitwę do patrona. Odmawiane z tych okazji modlitwy to litania, koronki, godzinki i pieśni ku czci św. Józefa.

Szczególnym poważaniem nie tylko w zgromadzeniach zakon-

nych, ale w całym Kościele cieszy się zbiór modlitw, zwanych Telegramem do św. Józefa. Świadczy to o ogromnych potrzebach duchowych i materialnych, nurtujących współczesnego człowieka, które pragnie zawierzyć Bogu przez jego przyczynę. Modlitwę tę miała w swym modlitewniku także bł. Matka Maria. Z racji wielkich potrzeb Kościoła i rodzin w ojczyźnie naszej i na całym świecie, niezbędne jest oddawanie się pod opiekę i przemożne wstawiennictwo św. Józefa. Także doskonałość, którą pragniemy osiągnąć na swoją miarę, warto mu zawierzyć, aby dobrze wypełnić swoje posłannictwo dane nam od Boga, co trafnie wyraziła w swojej wierszowanej modlitwie bł. Maria Karłowska: „Kto żyć pragnie w duszy zdrowej, umierać słodko, bez winy, niech ufnym sercem i słowem wzywa Józefa przyczyną”.

Oprac. s. Rafaela Olszowa CSDP

TELEGRAM DO ŚW. JÓZEFA W NAGŁEJ POTRZEBIE,

**czyli Triduum odprawiane w jednym dniu
dla wywołania szybkiego ratunku**

Podane modlitwy można odmówić 3-krotnie w ciągu dnia lub w trzech godzinach po sobie następujących.

Św. Józefie, ofiaruję Ci miłość Jezusa i Maryi, jaką żywię ku Tobie. Ofiaruję Ci też uwielbienia, hołdy wdzięczności i ofiary, jakie Ci wierni złożyli przez wieki aż do tej chwili; siebie i wszystkich drogich memu sercu oddaję na zawsze Twej świętej opiece.

Błagam Cię dla miłości Boga i Najświętszej Maryi Panny, Twej Oblubienicy, racz nam wyjednać łaskę ostatecznego zbawienia i wszystkie łaski nam potrzebne, szczególnie tę wielką łaskę... Pospiesz mi na ratunek, św. Patriarcho, i pociesz mnie w moim strapieniu. O św. Józefie, Przyjacielu Serca Jezusa, wysłuchaj mnie.

Ojcie nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

Ojcie Przedwieczny, ofiaruję Ci Przenajświętszą Krew, Serce, Oblicze Twego Jednorodzonego Syna, wszystkie cnoty i zasługi Matki Najświętszej i Jej Przeczystego Oblubieńca św. Józefa oraz wszystkie skarby Kościoła świętego na wyjednanie łaski nam potrzebnej, szczególnie tej...

O Józefie, ratuj nas, w życiu, w śmierci, w każdy czas!

Oprac. s. Rafaela Olszowa CSDP

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Postać bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego bliska jest przynajmniej kilku środowiskom. Błogosławiony patronuje harcerzom, wspólnotom parafialnym, klerykom, szkołom oraz różnym organizacjom. Nie mamy wątpliwości, że jest on także bliski wielu kapłanom. Wydaje się, że ten błogosławiony męczennik, pełniący do ostatniego momentu swojego życia posługę duszpasterską, może stać się patronem kapłanów diecezji toruńskiej

BŁ. KS. STEFAN WINCENTY
FRELICHOWSKI
PATRONEM KAPŁANÓW
DIECZJI TORUŃSKIEJ (I)

KAPŁAN POKOJU

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

Papież św. Jan Paweł II podczas pielgrzymki do Torunia w 1999 r. właśnie kapłanom, szczególnie naszej diecezji, zawierzył dar beatyfikacji ks. Stefana. Stąd nie może nas dziwić, że to właśnie w środowisku kapłanów diecezji toruńskiej zrodziła się myśl powołania do życia Stowarzyszenia Kapłanów Diecezji Toruńskiej, którego głównym patronem będzie bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski. Niniejszym tekstem rozpoczynamy cykl artykułów, w których chcemy przybliżyć postać Błogosławionego właśnie w kontekście jego powołania kapłańskiego. Będziemy próbowali odczytywać życie kapłańskie ks. Stefana, posiłkując się w znacznym stopniu jego słowami. Szczęśliwie zachowały się różne teksty Błogosławionego, w tym prowadzony przez niego „Pamiętnik” oraz „Rozważania na tle Ewangelii”. Poza tym dysponujemy szeregiem

relacji wielu osób, a właściwie świadectw, dzięki którym odsłaniamy różne przestrzenie posługi duszpasterskiej ks. Stefana. Mamy nadzieję, że dzięki przywołanym źródłom uda nam się choć trochę dotknąć głębi jego powołania kapłańskiego oraz misji, którą nam pozostawił.

Święcenia i początek posługi kapłańskiej

W niedzielę 14 marca 1937 r. dk. Stefan Wincenty Frelichowski otrzymał z rąk ordynariusza chełmińskiego bp. Stanisława Wojciecha Okoniewskiego w katedrze pelplińskiej święcenia prezbiteratu. Następnego dnia, w poniedziałek 15 marca, odprawił w rodzinnej Cheł-

mży, w dawnej katedrze diecezji chełmińskiej, której od średniowiecza patronuje Trójca Święta, Mszę św. prymicyjną. Tak rozpoczęła się droga kapłańska ks. Stefana. Będzie ona trwała tylko niespełna 8 lat, a z tego przeszło 5 lat przyszło mu posługiwać w więzieniach oraz obozach.

Bezpośrednio po święceniach nie posługiwał w duszpasterstwie parafialnym. Jako kapłan pełnił najpierw funkcje kapelana i sekretarza bp. Stanisława Okoniewskiego. Od stycznia do kwietnia 1938 r. posługiwał jako wikariusz w parafii pw. Trójcy Świętej w Wejherowie. Następnie powrócił do Pelplina, pełniąc znowu funkcję kapelana biskupa. Z dniem 1 lipca 1938 r. został mianowany wikariuszem w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. Ks. Stefan posługiwał w niej nieco ponad 15 miesięcy.

Błogosławieni pokój czyniący

Z krótkiego okresu wikariuszowskiego w Toruniu zachowało się kilka interesujących źródeł. Dzięki zachowanym planom i szkicom kazań widzimy, że wiele miejsca poświęcał on dzieciom, w tym ich przygotowaniu liturgicznemu. Szczęśliwie posiadamy pisane przez ks. Stefana krótkie artykuły do tygodnika parafialnego „Wiadomości Kościelne Parafii Najświętszej Marii Panny w Toruniu”. Napisał ich w sumie 30. Ostatni artykuł, który ukazał się 3 września 1939 r., zatytułował „Pokój czyniący”. W jego ostatnim akapicie czytamy: „Czyńmy ten pokój w rodzinach naszych przez wzajemne poszanowanie i miłość braterską. Nade wszystko zaś w tej obecnej chwili dziejowej, gdy przygotowujemy się do nieuchronnego zderzenia się z siłami wroga, módlmy się i spraszajmy pokój w serca tych, w których Bóg złożył odpowiedzialność za dzieje ludzkości...”.

Zawierzam ten dar

Tytuł pierwszego artykułu o posłudze kapłańskiej bł. ks. Stefana został zaczerpnięty ze słów papieża św. Jana Pawła II, który podczas pielgrzymki w Toruniu nazwał ks. Stefana kapłanem pokoju i błogosławieństw.

W czasie homilii powiedział o nim m.in.: „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój». Godność tego imienia błogosławiony słusznie przysługuje wyniesionemu dziś do chwały ołtarzy ks. Stefanowi Wincentemu Frelichowskiemu. Całe jego życie jest bowiem jakby zwierciadłem, w którym odbija się blask owej Chrystusowej filozofii, wedle której prawdziwe szczęście osiąga ten, kto w zjednoczeniu z Bogiem staje się człowiekiem pokoju, czyni pokój i niesie pokój innym”. Dalej św. Jan Paweł II podkreślił: „Przyjmujemy z wielką wdzięcznością świadectwo życia bł. Wincentego Frelichowskiego, współczesnego bohatera, kapłana i człowieka pokoju, jako wezwanie dla naszego pokolenia. Pragnę zawrzeć dar tej beatyfikacji w sposób szczególnie Kościołowi toruńskiemu, aby strzegł i rozszerzał pamięć wielkich dzieł Boga, jakie dokonały się w krótkim życiu tego kapłana. Zawierzam ten dar nade wszystko kapłanom tej diecezji i całej Polski. Ks. Frelichowski już na początku swojej drogi kapłańskiej napisał: «Muszę być kapłanem według Serca Chrystusa». Jeśli ta beatyfikacja jest wielkim dziełem Bogu za jego kapłaństwo, to jest również uwielbieniem Boga za cuda Jego łaski, jakie dokonują się przez ręce wszystkich kapłanów — również przez wasze ręce”.

Konkurs chopinowski

W Sali Mieszczańskiej Ratusza Staromiejskiego w Toruniu 24 lutego odbył się koncert inauguracyjny 4. Ogólnopolski Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina dla uczniów szkół muzycznych. Z recitałem wystąpił pianista i kompozytor dr Konrad Binienda z USA, laureat wielu konkursów chopinowskich na całym świecie. Patronat honorowy nad wydarzeniami objęli: wojewoda i marszałek województwa kujawsko-pomorskiego, prezydent Torunia i wójt gminy Łysomice. Patronat medialny nad wydarzeniem sprawował m.in. Tygodnik Katolicki „Niedziela” — „Głos z Torunia”.

Drugiego dnia konkursu 25 lutego odbyły się przesłuchania uczniów szkół muzycznych. W malowniczym Pałacu Romantycznym w Turznie, gdzie w Fryderyk Chopin gościł z wizytą dwukrotnie w 1825 r. oraz 1827 r., jury po burzliwych obradach wyłoniło zwycięzców, którym wręczono nagrody.

W pierwszej grupie wiekowej I miejsce zajęła Lena Juszkievicz z Gorzowa Wielkopolskiego, w drugiej — Karolina Sekuła z Torunia, a w trzeciej — Mateusz Krzyżowski z Katowic. Uczestnicy konkursu otrzymali pamiątkowe dyplomy, statuetki, nagrody pieniężne i rzeczowe ufundowane przez sponsorów, władze samorządowe, wojewódzkie oraz przedstawicieli Sejmu.

Laureaci pierwszych miejsc zostali zaproszeni przez prof. Ninę Drath z USA do występów jesienią tego roku w Carnegie Hall w Nowym Jorku. Na zakończenie odbył się krótki koncert laureatów.

Anna Głos

Laureaci z organizatorami i przedstawicielami władz

Zdjęcia: Renata Czerwińska

Dary i charyzmaty nie są celem same w sobie, ale środkiem, by głosić innym Chrystusa, żyć miłością i przebaczeniem, kochać i wielbić Pana

SEMINARIUM DARÓW I CHARYZMATÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

dokończenie ze str. 1

Aby przemienić serce człowieka, często zagubionego, poranionego, podchodzącego do spraw Bożych z pewną rutyną, potrzebna jest moc Ducha Świętego. Skuteczna więc wydaje się być tutaj posługa charyzmatyczna, niejednokrotnie przynosząca owoc w postaci pojednania z Bogiem, ożywienia i pogłębienia wiary, modlitwy, odkrycia powołania i umocnienia w nim (jako ciekawostkę warto dodać, że w Brazylii 70% powołań pochodzi z ruchów charyzmatycznych).

Goście krok po kroku objaśniali różne dary, charyzmaty i owoce Ducha Świętego, wymienione w listach św. Pawła. Nie brakło też okazji do korzystania z obdarowania zarówno podczas modlitwy wstawienniczej (którą uczestnicy często służyli sobie nawzajem), jak i chociażby podczas wspólnych rozmów na stołowe. Od służby innym nie można się wymawiać, twierdząc: „Jestem niegodny, by korzystać z charyzmatów”. Otrzymaliśmy je w sakramentach chrztu i bierzmowania, trzeba więc

otwierać się na działanie Ducha Bożego i pytać, w jaki sposób robić z nich użytek. Niezwykle istotna jest wierność w rzeczach małych i codzienna rozmowa z Bogiem. Wzorem postępowania dla ucznia Chrystusa jest Maryja – odpowiadająca „tak” na Boże zaproszenie, wsłuchana w Słowo Pana, rozważająca je w sercu, ufająca Mu spośród trudności.

By głosić Chrystusa

Jasne jest, że ewangelizator spotkają próby. Sprawdzają one stopień jego przyłgnięcia do Boga, weryfikują priorytety. Kiedy jednak zdejmujemy maski, okazuje się, że Stwórca zna słabość człowieka, ale mimo to chce w nim działać. Jest wierny swoim obietnicom, nigdy nie zawodzi. Pragnie natomiast, aby Jego uczniowie nie zatrzymywali nic dla siebie. Jak przypominali misjonarze, dary i charyzmaty nie są celem same w sobie, ale środkiem, by „głosić innym Chrystusa, żyć miłością i przebaczeniem, kochać i wielbić Pana”. Trzeba „wyjść do zranio-

Od lewej: ks. Łukasz Waśko, opiekun duchowy wspólnoty Przemyśle Miłosierdzia w Toruniu, misjonarze z brazylijskiej gałęzi wspólnoty i dk. Waldemar Rozynkowski podczas seminarium

nej, zagubionej ludzkości, która nie wierzy w prawdziwą miłość i prosić, aby zstąpił na nią Duch Święty – miłość z Serca Boga”.

Spotkaniu w sobotę towarzyszył koncert zespołu Omnes Filii Dei Domini, a niedzielna Msza św. w toruńskim kościele Ojców Redemptorystów odbyła się pod przewodnictwem bp. Józefa Szamockiego.

Renata Czerwińska

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30 e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85